

Недеља по Богојављењу у Цетињском манастиру

У недељу по Богојављењу, данас, 23. јануара, Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије началствовао је евхаристијским сабрањем у Цетињском манастиру, уз саслужење цетињског намјесника протојереја Остоје Кнежевића, игумана Пајсија, јеромонаха Гаврила и Филотеја и јерођакона Сионија.

Литургијску проповјед протојереј Остоја Кнежевић је почео подсећањем да се велики празници Господњи богослужбено прослављају вишедневно те да ових дана слаavimo празник Богојављења, а данас је управо недеља по Богојављењу коју богослужбено прослављамо и радујемо се празнику Богојављења – крштења Господњег, који нас уводи, и увео нас је, у духовно рођење и очишћење. Осврнувши се на данашње Јеванђеље по Богојављењу, отац је навео да оно благовјести оно што се десило послје овога празника – излазак Христов на проповијед Јеванђеља.

“Свети апостол и јеванђелист Матеј у овоме Јеванђељу благовјести о томе да

се послје крштења завршила проповијед Јована Крститеља и да почиње проповијед самога Господа”, бесједио је прота, појаснивши да је Свети Јован Крститељ био претеча и да благовјести и најављује долазак Спаситеља свијета Сина Божијега. У овоме Јеванђељу, како је казао, видимо да је његова проповијед и проповијед Господња уствари једна те иста, јер и у овоме Јеванђељу Господ позива на покајање управо истим ријечима као и Свети Јован Крститељ: Покајте се јер се приближила Царство небеско.

Даље је тумачећи данашње јеванђелско зачало, подсјетио да цитатом Светог пророка Исаије, апостол Матеј упућује ријеч старозавјетном изабраном народу, желећи да покаже да се оно што су пророци говорили и благовјестили испуњава управо у Христу Исусу:

“Да је Он испуњење сваког пророштва и свега онога што је чекао старозавјетни Израил. Свети апостол и јеванђелист Матеј овдје говори ријечима пророка Исаије о томе како је управо долазак Христов освијетлио таму овога свијета и оне који сједе у таме и области смрти извео на свјетлост велику. Зато је Богојављење празник сунца, празник свјетлости, празник који свакога човјека изводи из таме и умива, сву таму са нас скида и чини нас синовима свјетлости.”

У наставку о. Остоја је нагласио да старозавјетни Израил није разумио на прави начин ријеч апостолску, као што није разумио ни ријеч пророчку, указујући на то да смо и ми данас увијек у опасности да ријеч Божију која нам је упућена, не разумијемо на прави начин на који нас она позива, и не пођемо за њом у тој свјетлости, него под ријечју и обећањима Божјим разумијемо неке привремене земаљске људске потребе.

“А обећања Божија се најприје односе на оно вјечно и непролазно. Зато нам Господ каже: Иштите најприје Царства небескога и правде Његове, а остало ће вам се придодати. Наравно, да је свугдје и у свему Господ, у свакој ситници нашега живота. Али увијек наше живљење и стремљење, и наша нада треба да буде усмјерена најприје на оно вјечно и непролазно, а тек онда на привремено, које нам је свакако потребно и у којем се свакога дана свога живота налазимо”, рекао је прота.

Свети оци и Црква увијек говоре да ријеч Божију треба тумачити у Цркви кроз учешће у Свете тајне, кроз учешће у молитвени и богослужбени живот који нам се даје на Светим богослужењима и који нам се даје у Цркви.

“Управо такав човјек који светотајински живи и који светотајински чита и

тумачи ријеч Божију, он ће је увијек разумјети исправно и разумијеће на прави начин, као што је то био случај са Пресветом Богородицом за коју се каже да је сабирала све ријечи Божије у себи и расла у тој науци и у благодати Божијој. Нека би дао Бог, да и ми свако у своме животу и у своме живљењу, и у своме подвигу, узрастамо у науци Божијој и у животу са

mitropolija.com